

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5802

гр. София, 25.10.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в закрито заседание на 25.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **8646** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 53, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез изпълнителния директор С. Г. срещу решение № 605/22.08.2011 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е отнет лиценз № 38 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки и е прекратено действието на лиценз № 38 на лицензиария складодържател [фирма].

С жалбата е направено искане за спиране действието на оспорения административен акт на основание чл. 166 АПК.

Ответникът е изразил писмено становище по делото за неоснователност на искането за спиране предварителното изпълнение на оспореното решение.

След като обсъди представените по делото доказателства и становището на страните, съдът намира за установено от фактическа и правно страна следното:

Съгласно чл. 53, ал. 3 от ЗАДС лицензът се прекратява с решение на директора на Агенция "Митници", което подлежи на предварително изпълнение, освен ако съдът разпореди друго. Следователно в разглежданата хипотеза предварителното изпълнение на оспорения акт е допуснато по силата на закона, а редът и основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорен административен акт са уредени в чл. 166 АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 вр. ал. 4 АПК основание за спиране предварителното изпълнение на решението е възможността да бъде причинена на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Искането за спиране предварителното изпълнение на оспореното решение е мотивирано с твърдението, че същото ще причини на дружеството – жалбоподател значителни и трудно поправими вреди, с оглед последствията на отнемането и прекратяване действието на лиценза за управление на данъчен склад. По същество, в жалбата се твърди, че с предварителното прекратяване действието на процесния лиценз на практика ще бъде преустановена дейността на дружеството – лицензиран

складодържател, което от своя страна ще доведе до големи финансови загуби, невъзможност да обслужва задълженията си, няма да е налице възможност за поддържане на наетия персонал от над 40 човека.

Като съобрази представените по делото доказателства и становището на страните, настоящият съдебен състав намира, че искането на оспорващия за спиране предварителното изпълнение на оспореното решение е основателно. Основание за спиране на изпълнението, съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК е възможността от настъпването на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия. Видно е от доказателствата представени по делото, че [фирма] е действало като лицензиран складодържател на основание лиценз № 38 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки, който е отнет с оспореното в настоящото производство решение № 605/22.08.2011 г. на директора на Агенция „Митници”. Дружеството функционира като лицензиран складодържател на данъчни складове за съхранение и производство на бутилирана газ в [населено място] и В. област. Съгласно чл. 4, т. 2 ЗАДС "Лицензиран складодържател" е търговец по смисъла на Търговския закон, който е получил лиценз да произвежда, складира, получава и изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз. Следователно с отнемането на лиценза за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки, [фирма] губи качеството си на лицензиран складодържател, което би довело и до прекратяване на дейността му по производство, складиране и продажба на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз. В този смисъл основателно се явява твърдението на оспорващия, че предварителното изпълнение на оспореното решение ще доведе до прекратяване на дейността на дружеството, която съгласно представения по делото финансов отчет към 31.12.2010 г. се състои във внос, съхранение, транспорт и дистрибуция на втечен нефтен газ. Прекратяването на основната дейност освен, че само по себе си представлява значителна и трудно поправима вреда за търговеца, с оглед неминуемите загуби и пропуснати ползи, би довело и до затруднение при осигуряването на средства за заплащане на текущи задължения на дружеството. Видно от представения по делото договор за целеви паричен заем от 23.06.2011 г., [фирма], в качеството на заемател получава от [фирма], действател като заемодател, сума в размер на 99 000 лв., която заемателят се е задължил да върне, заедно с уговорена лихва на 35 равни ежемесечни вноски, считано от 01.07.2011 г., всяка от които в размер на 2000 лв. Съгласно чл. 1, ал. 3 от договора заемателят се задължава да използва целево заетата сума за погасяване на непогасена сума от задълженията си по облигационен заем с ISIN код BG2100017065, с главница в размер на 1 500 000 евро. Така представеният договор доказва твърдението на оспорващия, че същият има изискуеми задължения, обслужването на които ще бъде значително затруднено с оглед прекратяване на основната му дейност.

Не се споделя от съда възражението на ответника, че отнемането на лиценза не означава спиране на дейността на дружеството, а единствено ограничава прилагането на режим отложено плащане на акциз. Оспорващият е действал като търговец, чиято основна дейност е извършвана именно в качеството му на лицензиран складодържател. С отнемането на това му качество, посредством прекратяване действието на лиценза, ще бъде прекратена основната му дейност по внос, съхранение, транспорт и дистрибуция на акцизни продукти при условията на режим отложено плащане, с което за търговеца ще възникнат и посочените по-горе значителни и трудно поправими вреди.

Режим отложено плащане на акциз съгласно чл. 4, т. 4 от ЗАДС е съвкупност от правила, приложими за производството, складирането и движението на стоки при отложено плащане на акциза. При режима отложено плащане на акциз временно се отлага облагането с акциз на стоки при тяхното производство, въвеждане или внасяне - чл. 46, ал. 1 от ЗАДС. Този режим се прилага само от лицензиран складодържател при производството, складиране и продажба на акцизни стоки в данъчен склад (чл. 46, ал. 2 от ЗАДС), респ. прилагане на режима на отложено плащане на акциз при липсата на качеството на лицето на лицензиран складодържател е недопустимо от закона. Изложеното обосновава извода, че в резултат на отнемане на лиценза с процесното решение за дружеството ще възникне нормативно задължение за заплащане на акциз на всички налични продукти. С отнемането на качеството на лицето на лицензиран складодържател настъпва дължимост на акциза, поради прекратяване на правото му да се ползва от режима на отложено плащане. Това обстоятелство, което не се оспорва от ответника, също обосновава извод за възможността жалбоподателят да претърпи значителни вреди, а именно задължението му да заплати акциза на наличните в данъчния склад акцизни стоки. С жалбата по делото е представена и справка за наличните акцизни стоки в данъчния склад, съгласно която, размерът на дължимия акциз, който следва да бъде платен е значителен. Тези задължения за плащане на акциз ще възникнат незабавно за дружеството с оглед допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, съответно същите като непредвидени биха могли сериозно да затруднят дейността и финансовата стабилност на търговеца. В този смисъл е и съдебната практика – определение № 1115/10.08.2011 г., постановено по адм.д. № 9830/2011 г. по описа на ВАС, VIII отделение. Действително, оспорващият не е представил доказателства за точния размер на задължението за акциз, което би възникнало с оглед предварителното изпълнение на оспореното решение. Към жалбата, обаче са приложени справки (л. 189 – л. 193 от делото) за наличности на продукти в данъчен склад „Г. А.”, [населено място], съгласно които към 26.08.2011 г. складовата наличност е в размер на 20 443,04 кг., което обосновава извод за значително по размер задължение. Поради това следва да се приеме, че задълженото дружество в един твърде кратък период от време следва да намери значителен паричен ресурс, за да покрие това си задължение, а и с оглед наличието на други задължения по кредитни договори, за оспорващия ще е налице сериозно финансово задължение, чието плащане със собствени средства до голяма степен би го затруднило.

Възражението на ответния административен орган относно поведението на оспорващия, за който се твърди, че е имал достатъчно време да подготви дейността си за работа за режим незабавно плащане на акциз, е неоснователно. Изпълнението от страна на [фирма] на задълженията по ЗАДС и Наредба № 3 от 19.02.2010год. за специфичните изисквания и контрола, осъществяван от митническите органи върху средствата за измерване на акцизни стоки, е въпрос по същество за законосъобразността на решение № 605/22.08.2011 г. на директора на Агенция ”Митници” и е неотнормимо към въпроса за предварителното му изпълнение, съответно към въпроса за настъпването на значителни или трудно поправими вреди за търговеца. Твърдението на ответника, че при евентуално спиране на предварителното изпълнение на оспореното решение е застрашен общественият интерес, тъй като възниква реална опасност държаните в склада продукти да бъдат потребени, което би затруднило или възпрепятствало събирането на дължимия акциз, настоящият съдебен състав намира за недоказано и не обосновава отказ на искането с правно основание чл. 166 АПК.

Ответникът не е представил доказателства относно твърдението, че в резултат на потребление на държаните в склада продукти би се затруднило или възпрепятствало събирането на дължимия акциз. Изложено е едно общо твърдение, като не е посочено от какво произтича посочената реална опасност за затруднено събиране на дължимия акциз и кои обстоятелства биха довели до това. Следва да се посочи, че основно правомощие на митническите органи е да проверяват и контролират дейността на данъчните складове по реда на ЗАДС, вкл. и да организират и да обезпечат изпълнението на задълженията за акциз.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че искането на жалбоподателя за спиране предварителното изпълнение на решение № 605/22.08.2011 г. на директора на Агенция "Митници" е основателно.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 3 АПК, Административен съд София – град, 3 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на решение № 605/22.08.2011 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е отнет лиценз № 38 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки с идентификационен № BGNSA00041001 и е прекратено действието на лиценз № 38 на лицензиария складодържател [фирма] за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки в [населено място], кв. А., ул. Народни будители, с идентификационен № на лицензиран складодържател BGNSA00041000.

Определението подлежи на обжалване с жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: